

VYTAUTAS BUBNYS – prozininkas, dramaturgas, eseistas, visuomenės veikėjas, Prienų miesto garbės pilietis.

Gimė 1932 m. rugsėjo 9 d. Čiudiškiuose, Prienų rajone. 1953 m. baigė Prienų vidurinę mokyklą. 1957 m. – Vilniaus pedagoginiame institute lietuvių kalbą ir literatūrą. Mokytojavo Kaune. 1966–1974 m. žurnalo „Moksleivis“ vyriausiasis redaktorius. 1976–1981 m. ir 1991 m. Lietuvos rašytojų sąjungos valdybos pirmininko pavaduotojas. Nuo 1981 m. atsidėjo kūrybiniam darbui. Vytauto Bubnio kūryba labai gausi: 22 romanai, 10 apysakų, 6 apsakymų rinkiniai, rašė pjeses, publicistiką, esė. Populiariausi – „Arberonas“, „Nesėtų rugių žydėjimas“, „Po vasaros dangum“, „Balandžio plastėjime“. Kūryba išversta į daugiau kaip 20 kalbų, keli kūriniai ekranizuoti.

Pelnęs daug apdovanojimų: Lietuvos Respublikos Vyriausybės kultūros ir meno premiją, Baltijos Asamblėjos apdovanojimą, Žemaitės, Gabrielės Petkevičaitės-Bitės ir kitas literatūrines premijas.

GINTAUTAS DABRIŠIUS – poetas.

Gimė 1950 m. spalio 10 d. Sarginėje, Prienų rajone. 1965 m. Šilavoto vidurinėje mokykloje baigė aštuonias klases ir pradėjo mokytis bitininku Sodininkystės technikum Kaune. Nuo 1971 m. gyveno bei dirbo Kaune sodininku, upeiviu, mokytoju, elektriku ir kt. 1975 m. debiutavo žurnale „Jaunimo gretos“. Priklauso medžiotojų, ūkininkų, bitininkų sąjungoms. Lietuvos rašytojų sąjungos narys nuo 1990 m. Gyvena savo tėviškėje, Sarginėje.

Gintautas Dabrišius nuo 1982 m. išleido 10 eilėraščių rinkinių: „Vienplaukis prie plento“, „Klevo obuoliai“, „Baltasis slaptazodis“, „Sunkiai kylanti anti“, „Sviest akmenukas“, „Ilga žuvis“, „Joju vienas“, „Ievų daina“, „Upė Jekaterinai“, „Baltas iš manęs“.

Apdovanotas Zigmo Gėlės, Salomėjos Nėries, Vieno Lito, Antano Baranausko literatūrinėmis premijomis. 2006 m. – „Poezijos pavasario“ laureatas už knygą „Sviest akmenukas“. 2012 m. Salomėjos Nėries premija už eilėraščių rinkinį „Joju vienas“. 2012 m. Vieno Lito premija už knygą „Joju vienas“. 2014 m. Antano Baranausko literatūrinė premija už poezijos knygas „Joju vienas“ ir „Upė Jekaterinai“.

ČESLOVAS IŠKAUSKAS – Lietuvos žurnalistas, politikos apžvalgininkas.

Gimė 1950 m. liepos 12 d. Balbieriškyje, Prienų rajone. 1968 m. baigė Balbieriškio vidurinę mokyklą, dirbo Prienų rajono laikraštįje „Naujas gyvenimas“, Prienų kultūros skyriuje. 1976 m. Vilniaus universiteto Istorijos fakultete baigė žurnalistikos specialybę. Nuo 1976 m. – Lietuvos

radijo politikos komentatorius, 1984 m. – Lietuvos radijo ir televizijos politikos apžvalgininkas, 1990 m. – dienraščio „Lietuvos rytas“ apžvalgininkas. Po 1992 m. dirbo atstovu spaudai, Ryšių su visuomene departamentu direktoriumi, rengė Baltijos TV laidą „Lietuva pasaulyje“, nuo 1994 m. – Tele 3 laidą „Žvelkime atidžiau“. 1997 m. TV3 laidos „Akcentai“ vedėjas. Nuo 2000 m. „Žinių radijas“ apžvalgininkas. Išleido knygas „Neįtikėtina, bet tikra: XX a. istorijos faktai, mitai, įdomybės“, „Nuo Žemės iki Mėnulio. Šių dienų pasaulis pro istorinę prizmę“, „Paaukota Lietuva. Nuo Vytauto Didžiojo iki Daliaus Grybauskaitės“.

DONALDAS KAJOKAS – poetas, eseistas, prozininkas, vertėjas.

Gimė 1953 m. birželio 13 d. Prienuose. 1971–1975 m. studijavo Kauno kūno kultūros institute. Dirbo „Nemuno“ žurnalo redaktoriumi, vyriausiojo redaktoriaus pavaduotoju. Šiuo metu yra profesionalus rašytojas. Kūryba įvertinta daugeliu Lietuvos literatūrinių premijų, išversta į bemaž dvi dešimtis pasaulio kalbų, įtraukta į moksleivų ir studentų mokslo programas, cituojama moksliniuose straipsniuose, apie poeziją, eseistiką ir romanus rašomi magistro darbai. Rašytojas dalyvavo kūrybos skaitymuose Lenkijoje, Ukrainoje, Airijoje, Anglijoje, Vokietijoje, Šveicarijoje, Vengrijoje, Gruzijoje, Liuksemburge, JAV. Yra sudaręs bei redagavęs daugiau kaip dvidešimties kitų autorių knygų. Lietuvos rašytojų sąjungos narys nuo 1985 m. 1995 m. „Poezijos pavasario“ laureatas, 2013 m. Nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatas. 2013 m. jam įteiktas Kauno miesto savivaldybės II laipsnio Santakos garbės ženklas.

ANTANAS MACEINA – vienas žymiausių Lietuvos filosofų, pedagogų, kultūros tyrinėtojų.

Gimė 1908 m. sausio 27 d. Bagrėne, Ašmintos valsčiuje, Marijampolės apskrityje (dabar – Prienų rajonas). Mokėsi pradžios mokykloje Juodaraistyje, Prienų gimnazijoje, Vilkaviškio kunigų seminarijoje.

1928–1932 m. Kauno Vytauto Didžiojo universitete studijavo lietuvių ir vokiečių kalbas, filosofiją ir pedagogiką. 1944 m. pasitraukė į Vakarų Europą. Nuo 1949 m. gyveno Vokietijoje, dėstė Fribūro, Mюнsterio universitetuose. Žinomi veikalai: „Asmuo ir istorija“, „Jobo drama“, „Didieji dabarties klausimai“, „Filosofijos kilmė ir prasmė“, „Kaino prisikėlimas“, „Kultūra ir žmogus“, „Kultūros filosofijos įvadas“, „Kultūros sintezė ir lietuviškoji kultūra“, „Pirminės kultūros pagrindai“, „Prometėjizmo persvara dabarties kultūroje“ ir kt.

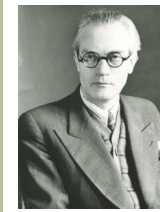
Mirė 1987 m. Mюнsteryje, palaidotas Bredbesdorfo kaimelio kapinaitėse.

JUSTINAS MARCINKEVČIUS – poetas, dramaturgas, vertėjas, Lietuvos mokslų akademijos tikrasis narys, Prienų miesto garbės pilietis, Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino I ir III laipsnio ordinu kavalierius, daugelio tarptautinių ir valstybinių premijų laureatas.

Gimė 1930 m. kovo 10 d. Važatkiumyje, Prienų rajone. Mokėsi Alksniakiemio pradžios mokykloje, Prienų „Žiburio“ gimnazijoje, Vilniaus universitete baigė lituanistikos studijas. Dirbo „Genio“ ir „Pergalės“ redakcijose, 1959–1960 m. Lietuvos rašytojų sąjungos valdyboje. Buvo Sąjūdžio iniciatyvinės grupės narys. Parašė draminę trilogiją „Mindaugas“ (1968), „Katedra“ (1971), „Mažvydas“ (1977). Išleido per 100 knygų: poemų, eilėraščių, dramų, eseistikos, knygų vaikams ir kt.

Mirė 2011 vasario 16 d. Palaidotas Antakalnio kapinėse. Tais pačiais metais jo vardu pavadinta Prienų rajono savivaldybės viešoji biblioteka. Joje 2012 m. atidarytas Poeto memorialinis kambarys.

VINCAS MYKOLAITIS-PUTINAS – poetas, prozininkas, dramaturgas, literatūros istorikas ir kritikas, profesorius, Lietuvos mokslų akademijos narys.

Gimė 1893 m. sausio 6 d. Pilotiškėse, Prienų rajone. Mokėsi Marijampolės gimnazijoje. Baigė Seinų kunigų seminariją, Šveicarijoje studijavo filosofiją, literatūrą. 1923–1929 m. Lietuvos universitete dėstė lietuvių literatūrą, 1933–1937 m. – Lietuvių rašytojų draugijos pirmininkas, 1940–1954 m. – Vilniaus universiteto profesorius. Trylikoje Raštų tomų – dramos, eilėraščių rinkiniai „Tarp dviejų aušrų“, „Keliai ir kryžkeliai“, „Būties valanda“, „Langas“, „Ištikimybė“, literatūros kritikos straipsniai. Romanas „Altorių šešėly“ – pirmasis psichologinis-intelektualinis romanas lietuvių literatūroje. 1935 m. apdovanotas Gedimino III laipsnio ordinu. Pelnė literatūrinės premijas už poeziją. Mirė 1967 m. birželio 7 d. Kačerginėje. Palaidotas Vilniaus Rasų kapinėse. 1971 m. poeto tėviškėje įkurtas muziejus.

ALDONA RUSECKAITĖ – poetė, prozininkė, Maironio lietuvių literatūros muziejaus direktorė.

Gimė 1950 m. rugsėjo 27 d. Ingavangyje, Prienų rajone. 1968 m. baigė Šilavoto vidurinę mokyklą, vėliau – Vilniaus universitete lietuvių kalbą.

Tarptautinės muziejų tarybos (ICOM) narė, Trečiojo amžiaus universiteto Menų fakulteto dekanė. Nuo 1999 m. – Lietuvos rašytojų sąjungos narė, Lietuvos muziejų asociacijos valdybos narė, Kauno kultūros ir meno tarybos narė.

Apdovanota Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino ordino 2-ojo laipsnio medaliu, ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžiumi, Jono Aisčio, Bernardo Brazdžionio literatūrinėmis premijomis ir kt. Daugelio knygų autorė: „Akmeninis obuolys“ (1997), „Vieniųjų vyninė“ (1998), „Angelių prieglauda“ (2000), „Laikiniai amžinai“ (2002), „Sidabro sodai“ (2004), „Bėk, kiele, bėk“ (2006), „Tik labas sudie“ (2008), „Marios vandens“ (2010), „Šešėlis JMM. Maironio gyvenimo meniniai biografiniai etudai“ (2012), „Kaip žaibas“ (2014), „Žemaitės paslaptis“ (2015), „Dūžtančios formos“ (2017), „Padai pilni vinių“ (2019), „Debesių“ (2019).

MATAS ŠALČIUS – pedagogas, žurnalistas, vertėjas, keliautojas, rašytojas, visuomenės ir kultūros veikėjas.

Gimė 1890 m. rugsėjo 20 d. Čiudiškiuose, Prienų valsčiuje, Marijampolės apskrityje. Mokėsi Marijampolės gimnazijoje, vėliau Kaune. 1924–1928 m. studijavo ekonomiką Lietuvos universitete. Užsiėmė žurnalistine veikla, dirbo mokytoju. Dėl viešų pasisakymų prieš carinę valdžią 1914 m. ištremtas iš Lietuvos. Emigravo per Kiniją, Japoniją į JAV. 1922 m. tapo ELTOS direktoriumi. Dirbo Lietuvos kariuomenės propagandos skyriuje. 1919 m. įsteigė Šalių sąjungą, buvo pirmasis žurnalo „Trimitas“ redaktorius. 1925 m. keliavo po Vakarų Europą. Aktyviai propagavo turizmą, 1929 m. įkūrė Turizmo sąjungą. Jis pirmas Lietuvoje suformavo kelioninės žurnalistikos pagrindus. Keliautojas išleido šešių dalių knygą „Svečiuose pas 40 tautų“. Už ją buvo apdovanotas „Spaudos fondo“ premija. 1936 m. išvyko į Pietų Ameriką. Bandė suvienyti lietuvių išeiviją, leido laikraštį. Toliau tęsė keliones.

Mirė 1940 m. gegužės 27 d. Guajaramerino mieste Bolivijoje.

Kauno g. 2B, LT-59147 Prienai
 Įm. kodas 188210711
 Tel./faks. (8 319) 60 380
 El. p. biblioteka@prienai.rvb.lt
www.prienubiblioteka.lt

1. Rasa Andrašiūnaitė (1940–2003)
2. Vytautas Bubnys (g. 1932)
3. Gintautas Dabrišius (g. 1950)
4. Česlovas Iškauskas (g. 1950)
5. Donaldas Kajokas (g. 1953)
6. Marija Katiliūtė-Lacrima (1930–2016)
7. Antanas Maceina (1908–1987)
8. Juozas Marcinkevičius (g. 1946–2019)
9. Justinas Marcinkevičius (1930–2011)
10. Vincas Mykolaitis-Putinas (1893–1967)
11. Kostas Ostrauskas (1926–2012)
12. Juozas Pugačiauskas (g. 1948)
13. Aldona Ruseckaitė (g. 1950)
14. Matas Šalčius (1890–1940)
15. Teofilė Šalčiūtė (1923–2006)
16. Simonas Urbonas (1907–1968)
17. Stanislovas Žvirgždas (g. 1941)

